

Sentencja

- 1) Nie przyjmując wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla zagwarantowania, żeby w przypadku spółki powstałej w wyniku połączenia transgranicznego, mającej statutową siedzibę w Niderlandach, pracownicy zakładów tej spółki, które znajdują się w innych państwach członkowskich, mieli takie same prawa uczestnictwa jak pracownicy zatrudnieni w Niderlandach, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniu ciążącemu na nim na mocy art. 16 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2005/56/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie transgranicznego łączenia się spółek kapitałowych.
- 2) Królestwo Niderlandów pokrywa koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 58 z 25.2.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 6 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Zjednoczone Królestwo) — The Queen, na wniosek: MA, BT, DA przeciwko Secretary of State for the Home Department

(Sprawa C-648/11) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 343/2003 — Określenie odpowiedzialnego państwa członkowskiego — Osoba małoletnia pozbawiona opieki — Wnioski o azyl wniesione kolejno w dwóch państwach członkowskich — Brak posiadania przez małoletniego członka rodziny na terenie państwa członkowskiego — Artykuł 6 akapit drugi rozporządzenia nr 343/2003 — Przekazanie małoletniego do państwa innego niż to, w którym złożył on swój pierwszy wniosek — Zgodność — Nadrzędny interes dziecka — Artykuł 24 ust. 2 karty)

(2013/C 225/29)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: The Queen, na wniosek: MA, BT, DA

Strona pozwana: Secretary of State for the Home Department

przy udziale: The AIRE Centre (Advice on Individual Rights in Europe) (UK)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) — Wykładnia art. 6 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego

(Dz.U. L 50, s.1) — Procedura określania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosków o azyl złożonych przez pozbawionych opieki małoletnich obywateli państw trzecich

Sentencja

Artykuł 6 akapit drugi rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy małoletni pozbawiony opieki, którego żaden z członków rodziny nie przebywa zgodnie z prawem w państwie członkowskim, złożył wnioski o udzielenie azylu w więcej niż jednym państwie członkowskim, przepis ten wskazuje jako „państwo członkowskie odpowiedzialne” za rozpatrzenie tego wniosku to państwo członkowskie, w którym ów małoletni znajduje się po złożeniu w nim wniosku o azyl.

(¹) Dz.U. C 65 z 3.3.2012.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 30 maja 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko X BV

(Sprawa C-651/11) (¹)

(Podatek VAT — Szósta dyrektywa 77/388/WE — Artykuł 5 ust. 8 — Pojęcie przekazania całości lub części aktywów — Zbycie 30 % udziałów w spółce, na rzecz której podmiot zbywający udziały świadczy usługi podlegające opodatkowaniu podatkiem VAT)

(2013/C 225/30)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: X BV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 5 ust. 8 i art. 6 ust. 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EEG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Transakcje podlegające opodatkowaniu — Przekazanie całości lub części towarów lub usług — Zbycie przez udziałowca 30 % udziałów w spółce, na rzecz której świadczył on, do chwili przekazania, usługi podlegające opodatkowaniu podatkiem VAT

Sentencja

Artykuł 5 ust. 8 lub art. 6 ust. 5 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że zbycie 30 % udziałów w spółce — na rzecz której podmiot zbywający udziały świadczy usługi podlegające opodatkowaniu podatkiem od wartości dodanej — nie stanowi przekazania całości lub części towarów lub usług w rozumieniu powyższych przepisów, niezależnie od okoliczności, iż pozostali udziałowcy praktycznie równocześnie dokonują przekazania wszystkich pozostałych udziałów we wspomnianej spółce na rzecz tego samego podmiotu, a przekazanie to ma ścisły związek z wykonywaniem funkcji zarządu dla tej samej spółki.

(¹) Dz.U. C 73 z 10.3.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 czerwca 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Zjednoczone Królestwo) — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs przeciwko Paulowi Neweyowi, działającemu pod nazwą handlową Ocean Finance

(Sprawa C-653/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 2 pkt 1 i art. 6 ust. 1 — Pojęcie świadczenia usług — Świadczenie usług reklamowych i usług pośrednictwa kredytowego — Zwolnienia — Istota gospodarcza i handlowa transakcji — Praktyki stanowiące nadużycie — Transakcje mające na celu wyłącznie uzyskanie korzyści podatkowych)

(2013/C 225/31)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Strona pozwana: Paul Newey, działający pod nazwą handlową Ocean Finance

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Wykładnia art. 9 ust. 2 lit. e) i art. 13 część B lit. d) dyrektywy 77/388/EWG: szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zwolnienie usług pośrednictwa kredytowego — Działalność związana z pośrednictwem kredytowym skierowana do Zjednoczonego Królestwa

prowadzona przez spółkę z siedzibą na wyspie Jersey korzystającą z usług osoby z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie — Przepisanie działalności spółce z siedzibą na wyspie Jersey lub osobie z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie

Sentencja

Warunki umowne, jakkolwiek stanowią one czynnik, który należy brać pod uwagę, nie są decydujące do celów ustalenia, kto jest usługodawcą i usługobiorcą w transakcji „świadczenia usług” w rozumieniu art. 2 pkt 1 i art. 6 ust. 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej przez dyrektywę Rady 2000/65/WE z dnia 17 października 2000 r. Można je w szczególności pominąć, jeżeli okaże się, że nie odzwierciedlają one rzeczywistych zdarzeń gospodarczych i handlowych, lecz stanowią całkowicie sztuczną konstrukcję oderwaną od rzeczywistych zdarzeń gospodarczych, stworzoną wyłącznie w celu uzyskania korzyści podatkowych. Zadanie dokonania takiej oceny spoczywa na sądzie krajowym.

(¹) Dz.U. C 65 z 3.3.2012.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 30 maja 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Oradea — Rumunia) — Scandic Distilleries SA przeciwko Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Sprawa C-663/11) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 92/12/EWG — Podatek akcyzowy — Produkty dopuszczone do konsumpcji w państwie członkowskim, w którym podatek akcyzowy został zapłacony — Te same produkty wwiezione do innego państwa członkowskiego, w którym również zapłacono podatek akcyzowy — Wniosek o zwrot podatku akcyzowego zapłaconego w pierwszym państwie członkowskim — Odmowa z uwagi na niezłożenie wniosku przed wysłaniem towarów — Zgodność z prawem Unii)

(2013/C 225/32)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Oradea

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Scandic Distilleries SA

Strona pozwana: Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Curtea de Apel Oradea — Wykładnia art. 7 i art. 22 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych